

Oikeustapauskokoelma

Yhdistetyt asiat C-357/10–C-359/10

**Duomo Gpa Srl ym.
vastaan
Comune di Baranzate
ja
Comune di Venegono Inferiore**

(Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia esittämät ennakkoratkaisupyynnöt)

EY 3, EY 10, EY 43, EY 49 ja EY 81 artikla — Sijoittautumisvapaus — Palvelujen tarjoamisen vapaus —
Direktiivi 2006/123/EY — 15 ja 16 artikla — Paikallisyhteisöjen verojen tai muiden tulojen
määrittämis-, tarkastus- ja perintäpalveluja koskeva konsessio — Kansallinen lainsäädäntö —
Vähimmäisosakepääoma — Velvoite

Tuomion tiivistelmä

1. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Sijoittautumisvapaus — Palvelujen tarjoamisen vapaus —
Perustamissopimuksen määräykset — Määräysten soveltamisala — Perusteet*

(EY 43 ja EY 49 artikla)

2. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Sijoittautumisvapaus — Palvelujen tarjoamisen vapaus —
Rajoitukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan tiettyjä edellytyksiä taloudellisille
toimijoille, jotka haluavat harjoittaa paikallisyhteisöjen verojen määrittämis-, tarkastus- ja
perintäpalveluja — Tutkimatta jättäminen — Asiassa ei ole kyse yleiseen etuun liittyviä syitä
koskevasta oikeuttamisperusteesta*

(EY 43 ja EY 49 artikla)

1. Kun tarkastellaan palvelujen tarjoamisen vapauden ja sijoittautumisvapauden periaatteiden soveltamisalojen rajaamista, on määritettävä, onko taloudellinen toimija sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se tarjoaa kyseistä palvelua. Tässä yhteydessä sijoittautumisen käsite sisältää sen, että toimija tarjoaa palveluitaan pysyvästi ja jatkuvasti määränpääjäsenvaltiossa sijaitsevasta toimipaikasta käsin. Sitä vastoin EY 49 artiklassa tarkoitettua palvelujen tarjoamista ovat kaikki suoritukset, joita ei tarjota pysyvästi ja jatkuvasti määränpääjäsenvaltiossa sijaitsevasta toimipaikasta käsin.

Yhdenkään EY:n perustamissopimuksen määräyksen perusteella ei voida määrittää abstraktisti sitä kesto- tai toistuvuutta, jonka perusteella palvelujen tai tietynkaltaisten palvelujen tarjoamista ei voida enää pitää palvelujen suorittamisena, sillä perustamissopimuksessa tarkoitettu palvelujen käsite voi kattaa hyvinkin erilaisia palveluja, mukaan lukien palvelut, joita tarjotaan pidemmän ajanjakson ajan, jopa useiden vuosien ajan.

Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan tiettyjä edellytyksiä taloudellisille toimijoille, jotka haluavat harjoittaa paikallisyhteisöjen verojen määrittämis-, tarkastus- ja perintäpalveluja, voi siten lähtökohtaisesti kuulua sekä EY 43 että EY 49 artiklan soveltamisalaan. Tilanne olisi toinen, jos paikallisverojen perintää ei käytännössä voitaisi toteuttaa ilman määränpääjäsenvaltiossa sijaitsevaa toimipaikkaa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarvittaessa ratkaistava, onko kyse tällaisesta tilanteesta.

(ks. 30–33 kohta)

2. EY 43 ja EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä säännökselle, jossa säädetään

- taloudellisille toimijoille sellaisia yhtiöitä lukuun ottamatta, joista valtio omistaa enemmistön, asetetusta velvollisuudesta tarvittaessa nostaa kokonaan maksettu osakepääoma vähintään 10 miljoonaan euroon, jotta ne voivat harjoittaa paikallisyhteisöjen verojen ja muiden tulojen määrittämis-, tarkastus- ja perintätoimintaa
- tällaisia palveluja koskevien hankintasopimusten pätemättömyydestä, jos ne on tehty sellaisten toimijoiden kanssa, jotka eivät täytä tätä vähimmäisosakepääomaa koskevaa edellytystä, ja
- kiellosta tehdä näitä palveluja koskevia uusia hankintasopimuksia tai osallistua tällaisia palveluita koskeviin tarjouskilpailuihin, kunnes osakepääoman saattaminen vähimmäismäärän mukaiseksi on toteutunut.

Tällainen velvollisuus muodostaa nimittäin sijoittautumisoikeuden sekä palvelujen tarjoamisen vapauden rajoituksen yhtäältä siltä osin kuin sillä asetetaan vähimmäisosakepääomaa koskeva edellytys ja toisaalta siltä osin kuin yksityisten toimijoiden, jotka haluavat harjoittaa pääasiassa kyseessä olevia toimintoja, on sen johdosta perustettava oikeushenkilö. Tällaisella säännöksellä haitataan siten sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta tai tehdään ne vähemmän houkutteleviksi.

Kyseinen säännös muodostaa lisäksi EY 43 ja EY 49 artiklassa vahvistettujen vapauksien suhteettoman ja siten perusteettoman rajoituksen siltä osin kuin se ylittää selvästi tavoitteen, joka liittyy julkishallinnon suojelemiseen silloin, kun konsessionhaltijat eivät täytä tehtäviään.

(ks. 38, 43, 45 ja 46 kohta sekä tuomiolauselma)